

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№ 03.15-10

05.05

1998 г.

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София

- до -

Образува КЗ №17/1998

Освещава се Токмаче в. в. Бераков

Воден отлив от 19.05.1998

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

7.05.98

На основание чл. 12, ал. 1 от Закона за Конституционния съд, моля да гадете тълкуване на чл. 18, ал. 5 във връзка с ал. 1, 2, 3 и 4 на Конституцията на Република България.

Правният интерес за искането за тълкуване е свързан с работата по законопроектите за далекосъобщенията, за подземните природни богатства, както и коректното приложение на Закона за концесиите.

За безконфликтното съдържание на бъдещия Закон за далекосъобщенията е от изключителна важност дали употребеният израз "обекти" в ал. 5 на чл. 18 от Конституцията се отнася за "суверенните права" по ал. 2 и по ал. 3, или само за изключителната държавна собственост.

Основателността на питането ни в юридически план се поддържа от възприетата концепция в действащите ни гражданскоправни закони, че право на собственост се осъществява само върху вещи. Концесия от своя страна може да се предоставя само върху собствена вещ.

Обектите, които визира чл. 18, ал. 1 са вещи обект на собственост, но това не се отнася до суверенните права на ал. 3 и 4 на чл. 18. Суверенните права не са изключителна държавна собственост предмет на която без съмнение са обектите. Тъй като в ал. 3 на чл. 18 от конституцията не са визирани нито обекти, нито дейности, допустимо ли е отклонение от концесионния режим по Закона за концесиите с друг закон? Допустимо ли е според Конституцията по ред и условия, определени в друг закон, различен

от Закона за концесиите, само предоставянето на разрешения за осъществяването на тези суверенни права и то само в случаите, които имат обществена значимост?

И така питането ни е: Съотносимо ли е прилагането на чл. 18, ал. 5 от Конституцията на Република България в частта му "концесии върху обекти" към суверенните права на държавата в ал. 2 и ал. 3 на чл. 18?

Как биха могли да се отграничат случаите на предоставяне на честоти чрез концесии за нуждите на таксите, за локални мрежи и други подобни случаи, когато формално погледнато се засягат "суверенни права". Значи ли това, че ако приемем подобна теза в специален закон, тя ще противоречи на Конституцията?

Възможно ли е ал. 5 на чл. 18 да се тълкува в смисъл, че за един и същ правен обект - "суверенните права върху геостационарната орбита и радиочестотния спектър" могат да се прилагат и концесионния и разрешителния режим и къде следва да се търси критерия за избор между двата?

С уважение,

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ

(Иван Костов)